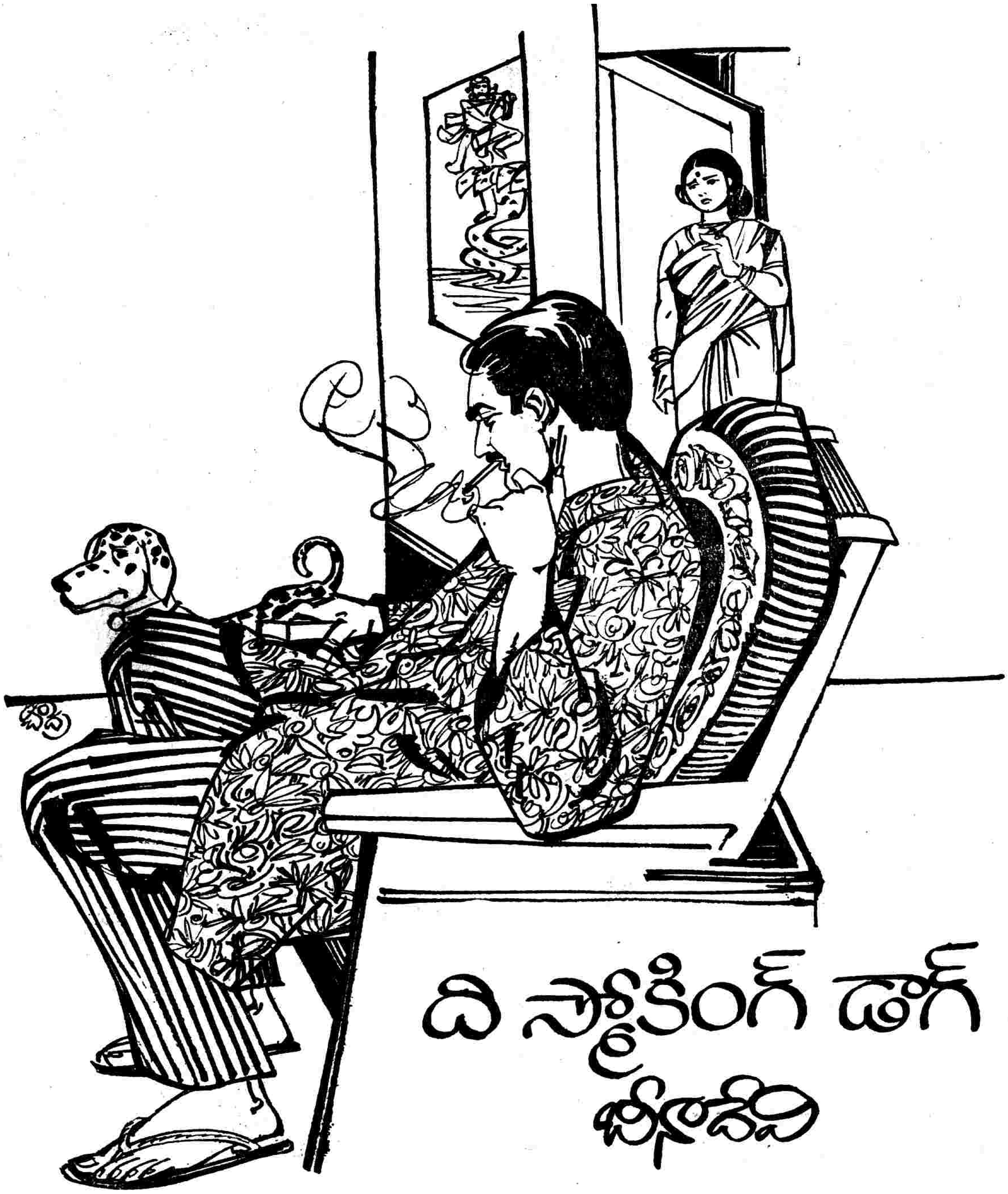

ది స్మోకింగ్ డాగ్

బీనాదేవి

ఆ సాయంత్రం చాలా అద్భుతంగా వుంది. జీవితమంతా యిలాంటి సాయంత్రాలే అయితే ఎంత బావుంటుంది! బంగారు సూర్యుడు అప్పుడే అస్తమిస్తున్నాడు. ఆకాశమంతా సముద్రవాఁ అన్నంత నీలిగా వుంది. దూరంగా నదిలో వెళ్తున్న పడవ తేల్తున్న మబ్బు ముక్కలా వుంది. సరుగుడు తోటలోనుంచి వస్తున్న చల్లగాలి చల్లటి సెంటు వాసనలు పరుస్తోంది. ఇంకా చీకటి పడకుండానే వెలిగించిన వీధి దీపాలు లేతనక్షత్రాల్లా వున్నాయి. తన మీద మనిషికి యింకా నమ్మకం పోకుండా వుండడానికేమో భగవంతుడు అప్పుడప్పుడు అలాంటి సాయంత్రాలు సృష్టిస్తాడు!

చిక్కటి చీకటి తన నల్లని తివాసీని భూమ్యాకాశాల మీద పరుస్తూ వుండే చూస్తూ నిల్చున్నాను బాల్కనీ మీద. హడావిడిగా యింటికి పారిపోతున్న పశువుల్లా వున్నాయి రోడ్డుమీద పోతున్న కార్లు. నేను - ప్రతిదానికీ విమర్శించే మొగుడ్నీ, ప్రతిదానికీఆర్గుమెంట్ చెప్పి, చెప్పిన మాట వినని పిల్లల్నీ, విప్లవ కారుడులాంటి కుక్కనీ, జీతం అంతా రిపేరుకే తినేసే డొక్కుకారునీ, ఉడికీ ఉడకనీ వంటనీ - అన్నిటినీ మరిచి

పోగలిగి, ప్రపంచాన్ని మంచి బీచిలో అల్చిప్పలేరుకునే చంటిపిల్లాడిలా అలా ఎంతసేపు నిల్చున్నానో నాకే తెలీదు. ఇంతలో కింద కాంపౌండులో గంపెడు గవ్వలు ఒక్కసారి ఒలికినట్టు గలగల నవ్వులు వినిపించగానే కిందకి చూచే సరికి మా కుర్రడాక్టర్ల గ్రూపు వచ్చేసింది. మా పిల్లలంటే నాకెంత యిష్టమో వీళ్లన్నా నాకంతే ఇష్టం. ఎంతో అమాయకంగా, నిస్సహాయంగా కనిపించే వీళ్లు యింత భయంకర ప్రపంచంలో ఎలా బతగ్గలరో అని ఆలోచిస్తే విపరీతమైన జాలి, భయం వేస్తాయి నాకు. మెడిసన్‌తోసహా ప్రపంచంలో ఎన్నో విషయాల గురించి తెలీని వీళ్లు అన్నీ తెలుసనుకుంటారు. 'నాయనల్లారా! మీకు తెలీని ప్రపంచం చాలా వుంది. మీరింకా అర ఆదివారం నక్కలు' అని నేనెన్నోసార్లు చెప్పినా వాళ్లు వినరు. వాళ్ళలోని ఆ పసితనవేఁ నాకు చాలా ఇష్టం.

వాళ్ళని రిసీవ్ చేసుకోవడానికి గబగబా కిందికి దిగేసరికి వాళ్ళప్పుడే డ్రాయింగురూములో కూర్చుని కబుర్లు చెప్పుకుంటున్నారు. అందరికీ ఒకే స్వాగతంనవ్వు పారేసి సిగరెట్టు కేసు, లైటరు ఆఫర్ చేశేను, కాఫీ యివ్వడానికి పాలు సరిపోతాయో లేదో, పోనీ కూల్ డ్రింక్స్ యిద్దావాఁ అని ఆలోచిస్తూ.

"సిగరెట్ ఆడదాన్లాంటిది. అనుభవించేక కలిగేది అసంతృప్తే" అని బెర్నార్డ్ షావో, ఆస్కార్ వైల్డో అన్నారు. ఒకవేళ వాళ్ళనకపోతే నేనంటున్నాను" అన్నాడు కృష్ణమూర్తి. "అందుకే నేను సిగరెట్లు మానేశాను" అని కూడా కలిపేడు. అతను ప్రతి మాటకీ ముందు ఏదో ఒక కొటేషన్ వాడతాడు. అతన్ని డాక్టర్ క్రిష్ణమూర్తి అనికానీ, క్రిష్ణమూర్తి డాక్టరని కానీ మేమెవ్వరం అనం. అసలతను డాక్టరన్నమాట మాకు జ్ఞాపకం రాదు. ఎంచేతంటే అతడు డాక్టరు కాకపూర్వం నుంచీ మాకు తెలుసు.

"నిజంగా?" మూర్ఛ వస్తున్నట్టు అరిచేడు సత్యన్నారాయణ. ఆ టైములో అతని చేతిలో ఏదీ హత్యాయుధం లేక పోవడం కేవలం కృష్ణమూర్తి చేతిలో వున్న జెర్రిపోతులాంటి లైఫ్ లైన్ (Life Line) గొప్పతనవేఁ.

"సిగిరెట్లు మానేయడం చాలా తేలిక లేవోయ్. నేను లక్షసార్లు మానేశాను." అన్నాడు గోపాలరెడ్డి నవ్వుతూ. అతను "సిగిరెట్" అన్నప్పుడల్లా "సిగరెట్" అని కరెక్ట్ చేస్తారు - హత్యానేరమైనా క్షమిస్తారు కాని తప్పు ప్రొనన్సియేషన్ (Pronunciation) మాత్రం క్షమించలేని - మా వారు.

చంద్రమోహన్ అవాక్కైపోయేడు. స్వతహాగా అతను మాట్లాడడు. కేవలం తను మూగవాడు కాదని తెలియచేయడాని కన్నట్టు అప్పుడప్పుడు 'అవును', 'లేదు', 'కాదు' అని మొత్తం అతనున్న నాలుగ్గంటల్లో నాలుగుమాటలు మాట్లాడతాడు. అలాంటివాడు ఈ 'షాక్‌తో కంప్లీట్ (Complete) మూగవాడై పోయాడు.

సర్వనాశనం అయిపోయిన తరవాత ఏర్పడే నిశ్శబ్దంలా అయిపోయింది వాతావరణం. క్రిష్ణమూర్తి, తను అప్పుడే ఎవర్నో చంపేసి శవాన్ని తినేసి వచ్చానన్నాకూడా మా కందరికి అంత షాక్ కలిగించి వుండకపోను.

"అబద్ధం. శుద్ధ అబద్ధం" అని అరవడం ప్రారంభించింది, మా కుక్క క్రిష్ణమూర్తి దగ్గర నిల్చుని.

అసలు మా కుక్క పెద్ద పండితుడో, స్కాలరో అని నా ఉద్దేశం. మేము పాలిటిక్స్ దగ్గిర్నుంచి పాప్ మ్యూజిక్‌వరకు చేసే అన్ని డిస్కషన్స్ దగ్గరుండి జాగ్రత్తగా వింటుంది. దానికి కేపిటలిజమ్, డెమోక్రసీ వగైరా విషయాలమీద చాలా ఇంటరెస్టు. ఆ విషయాల గురించి పాలు మానేసి కూడా గంటల తరబడి డిస్కషన్స్ వింటుంది. కాని "ఇలారా", "పో", "స్నానం చెయ్యి", "పాలు తాగు" వగైరా చిన్న మాటలు దాని కర్థం కావు. కాని నా అనుమానం ఏమిటంటే అది అర్థం చేసుకుంటుంది కానీ, చెప్పినట్టు చెయ్యడం ఇష్టంలేక విననట్టూ, విన్నా అర్థం కానట్టూ నటిస్తుందేమోనని. కారణాలేవైనా చాలా ఇండివిడ్యుయాలిటీ వున్న కుక్క. దానికి తోచినదే తప్ప ఒకరు చెప్పినట్టు ఛస్తే వినదు.

అసలది మాకెలా దొరికిందంటే - కాదు మేవేఁ దానికెలా దొరికేం అంటే- కొన్నాళ్ళ కిందట మా పక్కింట్లో ఒక ముసలావిడ వుండేది. ఆవిడ వయస్సులోనే ముసిలి కాని శారీరకంగా నాలాంటి వాళ్ళు పదిమందిని ఎడంచేత్తో ఎగరేసీగలదు. ఆవిడకి మొగుడు లేడు (చచ్చిపోవడం కాదు కాని బతికేడు అంటారు మావారు.) అంచేత కాలక్షేపానికి సింహంలాంటి అల్సేషియన్‌ని పెంచేది. ఉన్న ముగ్గురు కొడుకులూ మిలటరీలోకి పోయేరు. అందువల్ల ఓ రెండు చిలకల్ని కూడా పెంచేది పంజరంలో. మేము ఆమె పక్కింట్లో చేరిన కొత్తల్లో నేనోసారి వాళ్ళింటికి వెళ్ళేను పరిచయం చేసుకుందాం పోనీ పెద్దావిడ కదా ఎందుకైనా పనికొస్తుందని. ఆవిడ నిన్ను తన్నడానికితప్ప ఎందుకూ పనికి రాదని మావారు హేళన చేసేవారు. నా వెనకాలే మా చిన్ని కూడా వచ్చేడు. వచ్చినవాడు వచ్చినట్టు వుంటే యింత కథ జరక్కపోను. నెమ్మదిగా చిలక పంజరం దగ్గరచేరి ఎవరూ చూడనప్పుడు పంజరం తలుపు తీసేశాడు. కేవలం ఆ చిలకల్ని పట్టుకోవడవేఁ వాడి ఉద్దేశం అయినప్పటికీ పీడిచేత పట్టించుకోవాలన్న కోరిక ఆ చిలకలకి లేక

పోవడంవల్ల అవి స్వరున ఎగిరిపోయేయి. ఆ ముసలావిడ మనసులో ఏవనుకుందో కాని పైకి మాత్రం "పోన్లే బాబూ ఫరవా లేదు" అంది. పైకి అలా కనిపిస్తుంది. పాపం మంచిదే అనుకున్న నాకు ఆవిడ మంచితనంలోని అసలు సంగతి మరో నెల్లాళ్ళగ్గాని అర్థం కాలేదు.

ఒక నెల పోయేక ఓనాడు మా చిన్ని ఒక నల్లటి గొంగళీలాంటి వస్తువు దేన్నో అతిభద్రంగా రెండు చేతుల్తోనూ పట్టుకొచ్చి కుర్చీలో దింపేడు. "ఎలుగు బంటిపిల్ల నీకెక్కడ దొరికిందిరా" అనడగబోయిన నాకు "పక్కింటి ఆవిడ ప్రెజెంట్ చేసిన కుక్కపిల్ల" అని వాడు నచ్చచెప్పేడు. చూడ్డానికి బొద్దుగా, అందంగా వున్నమాట నిజవేఁ కాని అదెందుకో నాకు నచ్చలేదు, ముఖ్యంగా దాని కళ్ళు. అంత మిస్చీవస్ కళ్ళు నేనెక్కడా చూడలేదు. నాకెందుకో దాని కళ్ళు నాగుపాము కళ్ళలా క్రూరంగానూ, కొండ చిలువ కళ్ళలా బద్ధకంగానూ కనిపించేయి. "వెధవకుక్కని ఇచ్చేసిరా" అందామనుకున్న నన్ను - వాడి మొహంలో కనిపించిన సంతోషం అలా అననివ్వలేదు. వాడి యీ అతి చిన్న సహజమైన కోరిక - తీర్చక పోవడం కేవలం క్రూరత్వం అనిపించింది. దాని చిన్నతనం ఏవంత చెప్పుకో దగ్గది కాదు - ఆకలేసినప్పుడు ఏడవడం - ఏడవనప్పుడు నిద్రపోవడం మినహా.

దానికి పేరుపెట్టడం విషయంలో మా పిల్లల మధ్య చాలా దెబ్బలాటలు జరిగేయి. అది కొంచెం పెద్దయ్యేక దాని గుణాల్నిబట్టి పేరు పెడదాం అన్నారు మావారు. దానికున్న గుణం ఒక్కటే - కనిపించినవన్నీ కొరికేసి చింపేయడం. ఆ కనిపించే వాటిలో గలేబులు, జోళ్ళు, బంతులూ, లేసు కర్టెన్లు అంటే కొంచెం ఎక్కువిష్టం.

"మేజర్ అని పెడదాం" అన్నాడు ఆఖరివాడు చిన్ని. వాడికి మిలటరీలో చేరాలని కోరిక - ఎవరో చెప్పేరుట మిలటరీలో చేరడానికి ఎక్కువ చదువు అక్కర్లేదు, టెన్త్ క్లాస్ చాలని.

"తప్పకుండా పెడదాం. ఎటొచ్చీ మేజర్లందరూ నల్లగా వుండి ఆకలేసినప్పుడు చెప్పులు తింటే" జోక్ చెయ్యబోయేడు మొన్ననే కాలేజీలో చేరిన పెద్దవాడు.

చిన్నికి కుక్కకి "మేజర్" అని పెట్టాలనుంది. కాని మేజర్లు జోళ్ళు తినరుట. పెద్ద చిక్కొచ్చింది చిన్నికి. వాడి కళ్ళలో నీళ్ళు కనిపించిన నాకు జాలేసింది.

"మీరేవఁటంటారే ?" అనడిగేను మా అమ్మాయిల్ని.

"బ్లాక్ మెనేస్ అంటేనో" అంది అపరాధ పరిశోధక నవలలూ, దెయ్యం సినిమాలూ అలవాటుపడ్డ పార్వతి.

"బ్లాక్ ఏంజల్ అన్నా ఫరవాలేదు" అంది బుజ్జి.

తన కుక్క పేరు విషయంలో యింత రగడ జరగడం యిష్టం లేకపోయింది చిన్నికి. "నువ్వే ఏదో ఒకటి నిర్ణయించు నాన్నా" అని ఆయన్ని అడిగేడు వాడు.

"పోనీ దాన్నే అడగరా ఏ పేరు ఇష్టమో" అన్నారు ఆయన.

"అలాక్కాదు, చెప్పు నాన్నా" అని మారాం చేశాడు చిన్ని.

"జాక్ అంటే బావుంటుందేమో" అన్నారు ఆయన దొంగనవ్వు నవ్వుతూ. ఆ కిందటి రోజే ఆయన నాకు జాక్ ది రిపర్ (Jack the Ripper) కేసు గురించి చెప్పేరు. ఆఖరికి 'జాక్' అన్న పేరు కుక్కతోసహా అందరికీ నచ్చింది. అదేదో పెద్ద డిటెక్టివ్ పేరనుకుంది పార్వతి. ఏ అమెరికన్ రివల్యూషనరీ పేరో అనుకొని తృప్తిపడ్డారు మిగిలినవాళ్ళు. లండన్లోని డాగ్ షోలో ఫస్ట్ ప్రైజ్ విన్నర్ పేరనుకుని కాలరు ఒకసారి సరిచేసుకుంది మా కుక్క. అప్పటినుంచీ మేమందరం దాన్ని "జాక్" అని, మా చిన్ని మాత్రం "మేజర్" అని పిలుస్తున్నాం.

దానికి కొంచెం వయసొచ్చేక నేను కనిపెట్టిన విషయం దానికి ఆడవాళ్ళంటే అంత ఇష్టంలేదని. మావారు ఇంటిదగ్గర వున్నంతసేపూ ఆయన దగ్గరే వుంటుంది. ఆయన కోర్టుకెళ్ళినా, ఊరెళ్ళినా జవాన్ల దగ్గిరుంటుంది. "చిన్నప్పటినుంచి పెంచి పెద్ద చేశానే· ఛీ, దీనికి కొంచెం కూడా విశ్వాసం లేదు. ఇది కుక్కల్లో చెడ పుట్టింది" అని నేను అస్తమానూ తిట్టుకుంటాను.

ఆ మధ్య ఎన్.జి.ఒ. ల స్ట్రయిక్ జరిగినప్పుడు జవాన్లు ఎవరూ పనులకి రాలేదు. ఆయన కోర్టుకి వెళ్ళగానే మా కుక్క చక్కగా సోఫాలో-జడ్జీకుండాల్సిన డిగ్నిటీ మేము మైన్‌టైన్ చేస్తున్నామో లేదో తెలీదు కాని మా కుక్క మాత్రం జడ్జీగారి కుక్కకుండాల్సిన డిగ్నిటీ అంతా అతి చక్కగా మైన్‌టైన్ చేస్తుంది. అదసలు కాన్వెంట్‌లో చదవాల్సిన కుక్క — చాలా డల్‌గా పడుకునేది. మొదట్లో నిద్రపోతోందేమో అనుకున్నాను. కానీ తీరా చూస్తే ఒక కన్ను తెరిచి ఏదో ఆలోచిస్తూ ఉండేది. పాపం! వాళ్ళమ్మ జ్ఞాపకం వచ్చిందేమో అనుకున్నాను. ఆ టైములోనే మావారు మూడ్రోజులు ఏదో వూరు వెళ్ళేరు. ఆ మూడ్రోజులూ రెండోకన్నుకూడా మూసేసి పడుకునేది. పడుకొని ఆలోచించేదో, నిద్రపోయేదో మాత్రం మాతో చెప్పేది కాదు. అంతకు ముందు ఆంధ్రా ఏజిటేషన్ వచ్చిన దగ్గిర్నుంచి రెగ్యులర్‌గా ఇంగ్లీష్ న్యూస్ వినేది. ఇప్పుడు న్యూస్ మానేసి భక్తిరంజని వినడం ప్రారంభించింది. నాలు

గోనాడు అది వీధి వరండాలో వుండగా మా కారు హారన్ ముందు వినిపించిన తరువాత కారు కనిపించింది. మామూలుగా అయితే తోక ఆడిస్తూ కారుకి ఎదురువెళ్ళి ఆయన కారు దిగీదిగగానే ఆయన సీట్లోకి అర్జంటుగా గెంతి వెళ్ళి మళ్ళీ అంత అర్జంటుగాను కిందికి గెంతి అతని కాళ్ళకి చుట్టేసుకోవడం దానికి అలవాటు.

ఈమారు మాత్రం కారునిచూసి లోపలికి పారిపోయింది. భక్తిగీతాలూ, వైరాగ్యంవంటబట్టేయి కాబోలు అనుకున్నాను. ఆయన ఇంట్లోకి వచ్చిన మూడోనాలుగో నిమిషాలకి పరిగెత్తుకొచ్చింది నోట్లో సిగరెట్టుపెట్టె కరచుకొని.

"థేంక్స్" అని ఆయన సిగరెట్టు పెట్టె తీసుకున్నారు.

"కాల్చు కాల్చు" అని పోలీసు హెడ్డులా కసిరింది.

ఆయన సిగరెట్టు అంటించినప్పుడు అది సంతోషంతో డాన్స్ చేసింది. తర్వాత ఆయన వడిలోకి ఎక్కికూర్చుని ఒదిలే పొగలో మొహంపెట్టింది. ముక్కుతో పీల్చింది. నూరేళ్ళ తపస్సు చేసిన మునికళ్ళలా దాని కళ్ళు చిద్విలాసంతో నిండి పోయేయి.

దాని గురించి ఇంత చెప్పేక మరో మాటకూడా చెప్పాలి. దానికి అంతనేరో పొలిటికల్ వ్యూస్ వున్నాయని నాకు మొన్నటిదాకా తెలీదు. దానికి 'ఆంధ్రా' ఫీలింగ్ చాలా జాస్తి అనుకుంటాను. (చార్‌మినార్ సిగరెట్లుఅంటే దానికి గిట్టవు) ఆమధ్య మాకు కొత్త జవాన్ని వేసేరు. వాడు ఇంటికివచ్చిన దగ్గిరనుంచి వెళిపోయేదాకా ఒక్కలా అరిచేది వాడిమీద. నాలుగు రోజులు భరించి, ఐదోరోజుని పాతజవాన్ని సలహా అడిగేడు. "చార్‌మినార్ సిగరెట్లు దానికి ఇష్టంలేదు. మరోరకం బ్రాండు కాల్చుకో" అని అతను సలహా ఇచ్చేడు. కొత్తవాడు ఇంకేదో బ్రాండ్‌కి 'మార్చేడు. ఆ తర్వాత అతనిమీద అంతగా అరిచేది కాదుకాని అందుబాటు అయినప్పుడు మాత్రం అతని కాలు అందుకునేది, ఒకప్పుడు చార్‌మినార్ సిగరెట్టు కాల్చిన దోషానికి.

సిగరెట్ల విషయంలో దాని అభిరుచి మరొక్కటి చెప్పాలి. దానికి ఫారిన్‌సిగరెట్లంటే మహామోజు. మా పక్కింటి డాక్టరుగారు ఎప్పుడేనా ఫారిన్ సిగరెట్లు కాలుస్తారు. కానీ కాల్చేముందు మా కుక్కకి కబురుచెయ్యరు. అంచేత పాపం అది ఏం చేయగలదు? ఆయన పారేసిన ఫారిన్ సిగరెట్టుపెట్టెలు తెచ్చుకుని పిల్లల డ్రాయర్లో దాచుకుంటుంది.

* * *

ఈమధ్య ఏమిటి జరిగిందంటే ...

మా అమ్మాయిలు మెడికల్ కాలేజీలో మొన్నే అడుగుపెట్టినా, వైద్యంఅంతా వచ్చేసిందనుకుంటారు. అనుకున్నంత మాత్రాన ఫరవాలేదు మామీద ప్రాక్టీసు మొదలుపెట్టేరు. ప్రాక్టీసు ముందు కుక్కమీద మొదలుపెట్టమన్నాను. కుక్క వప్పుకోలేదు. వాళ్లుకూడా వప్పుకోలేదు కుక్కంటే వాళ్ళకు అంత అభిమానం.

ఇంతకీ చెప్పొచ్చేదేమంటే కిందటి వారం నాలుగురోజులు వాళ్ళు నాకువరస లెక్చర్లిచ్చేరు, సిగరెట్లు కాలిస్తే కేన్సరొస్తుందని. కాబట్టి ఆయనచేత సిగరెట్లు మానిపించేమని లేదా పైప్ కాల్పించమనీ లెక్చర్ వింటున్నట్టు నేను నటించేదాన్ని. మొదటి రెండురోజులూ విననట్లు మా కుక్క నటించింది.

"లెక్చర్స్ పూర్తయ్యాక ఆయన సిగరెట్టు పెట్టెలు కొన్ని కనిపించడం మానేశాయి. మొగపిల్లలు కాల్చటం మొదలుపెట్టే రనుకున్నాను. తర్వాత ఆయన సిగరెట్టు అంటించిన దగ్గిర్నుంచీ ఆయనమీద అరవడం, కరవబోవడం మొదలుపెట్టింది మా కుక్క. మొదటి రోజు "దీనికి దెయ్యం పట్టిం"దన్నారు. రెండోరోజు "దీన్ని పోలీసులతో చెప్పి కాల్పించేస్తా నన్నారు."

"అదికాదు నాన్నా. నిన్ను సిగరెట్ మానీమంటున్నాది" అన్నది బుజ్జి, అందే మా చిన్నది. దానికి కొంచెం ధైర్యం ఎక్కువ వాళ్ళ నాన్నదగ్గర.

"ఇదెవ్వరు నన్ను మానీమనడానికి? ఇదేంనాకు సిగరెట్లు కొంటున్నాదా ఏం" అన్నారు ఆయన.

"సిగరెట్‌కాలిస్తే కేన్సరొస్తుందంట" అంది బుజ్జి.

"ఎవరికి? దానికా? నాకా?"

దానికే వస్తుందని దాని భయం. కాని ఆ విషయం ఆయనకి ఎవరూచెప్పలేదు.

"అదికాదు నాన్నా. అది నిన్ను సిగరెట్లు మానీమనడం లేదు. పైప్ కాల్చమంటూంది" అన్నాడు చిన్ని. మామూలుగా వాడిసీటు వాళ్ళనాన్న నెత్తిమీదే.

"నీకెప్పుడొచ్చిందొరే కుక్కభాష" అని విసుక్కున్నారు ఆయన కుక్కభాష తన స్వంతం అయినట్టు. కానీ ఆయన సిగరెట్లు మానెయ్యలేదు.

తర్వాత వరసగా ఆలయానికి వెళ్ళి ఏదో పురాణం వింది మాకుక్క. "మనిషి (ఇక్కడ మనిషి అంటే కుక్క) పుట్టిన వాడు చావక మానడు. చావుకి కారణం కలరా అయితేనే, కేన్సర్ అయితేనేం?" అని గ్రహించి ఉంటుంది. తనకి, ఆయనకి కేన్సర్ రావాలని ఈశ్వరాజ్ఞ అయితే ఏంచేస్తాం అనుకొని మళ్ళీ మామూలు స్థాయికి వచ్చేసింది సిగరెట్ల విషయంలో.

* * *

కుక్కకిఅయిన జ్ఞానోదయం కొంచెం ఆలస్యంతో మావారికిఅయింది. మావారు ఏ పురాణాలు ఏ లెక్చర్లు విన్లేదుకాని కృష్ణమూర్తి ఆమాట అనగానే ఆయన లోని పౌరుషం తలెత్తింది. ఈ గుంటడు మానేసినప్పుడు నాఅంతటివాడు మానక పోవడం పెద్ద ఇన్సల్ట్ అనుకున్నా రేమో.

అంచేత ఓ రోజు పొద్దున్నే లేచి ''నేనివాళనుంచి సిగరెట్లు మానేస్తున్నాను" అని డిక్లేర్ చేశారు. ఆయన అలా డిక్లేర్ చేసినప్పుడు మా కుక్కకూడా అక్కడే వుంది. అది వెంటనే మావారిమీద కెగిరి మొహం అంతా నాకేసి థేంక్స్ చెప్పేసింది. "కుక్కకున్నపాటి ఇంగిత జ్ఞానం మీలో ఎవ్వరికీ లేకపోయింది" అని మా వారు తిట్టేరు కూడాను.

నాకు మాత్రం గుండెపాదాల్లోకి జారిపోయింది. ప్రపంచంలో ఏదీకూడా మా వారు సిగరెట్లు మానడంలాంటి కష్టంతో ఈక్వల్ కాదు. అది నాస్వానుభవం.ఈ మధ్య ఎప్పుడో ఓసారి "నాకు రాహువులో రాహువు నడుస్తోంది. వాడు మా చెడ్డచికాకు పెట్టేస్తాడుట మెల్లిగా ఈ అంతర్దశ దాటేసేవంటే ఆ తరవాత మనల్నింకెవరూ ఆపలేరు. ''పులి" అనుకో. కాని యీ పీరియడ్ మాత్రం మనపాట్లు కుక్కలుకూడా పడవు" అన్నారు.

ఇంకేం కుక్కపాట్లు ప్రారంభించేయన్నమాట. ఎంతపని చేస్తున్నావయ్యా రాహువూ?

ఆవేళ మావారు జడ్జిమెంటు చెప్పలేకపోయేరు. మా కుక్క పాలు తాగలేదు. మావారికి వంటల్లో ఏ పదార్థం, మంచినీళ్ళతోసహా రుచించలేదు. ఆయన కోర్టుకి వెళ్ళిపోగానే రోజూ అయితే మా కుక్క శుభ్రంగా నిద్రపోయి మళ్ళీ మా కారుహారన్ వినిగాని లేచేది కాదు. ఆవేళమాత్రం ఇల్లంతా పచారు చెయ్యడం ప్రారంభించింది. ఒక్క నిమిషంకూడా నిద్రపోలేదు. ఆ రాత్రి మావారూ, కుక్కా ఇద్దరూ చాలాసేపు కబుర్లు చెప్పుకున్నారు. అందులో ఎక్కువ భాగం సిగరెట్ల గురించే.

ఆ మర్నాడు పొద్దున్నే మావారు కాఫీదగ్గర రెండు కప్పులూ, అన్నం దగ్గర మూడుగ్లాసులూ ముక్కలు చేశారు. మా కుక్క ఎన్నడూ వరండా దిగనిది రోడ్డుమీదపోతున్న ఒక పిల్లినీ, ఒక కుక్కనీ కరిచేసింది. అసలది ఎప్పుడూ అరవదు, కరవదు. ఒకవేళ పిచ్చెత్తడం లేదుకదా అని భయంవేసింది మాకు. మావారు భోజనం అయిందనిపించేరు కాని అది మెతుక్కూడా ముట్టుకోలేదు. మూడోనాటికి నీరసంతో నడవడానిక్కూడా ఓపికలేకపోయింది. చచ్చిపోదుకదా భగవంతుడాఅని భయం వేసిందిమాకు. మా చిన్ని ఏడుస్తూకూర్చున్నాడు.ఆస్పత్రికి పంపిస్తే "జబ్బేమీలేదు కేవలం మనోవ్యాధి. గాలిమార్పు అవసరం" అన్నాడు మెడిసన్ చదువుదామనుకున్న వెటరినరీ డాక్టరు. ఎవరైనా సైకియాట్రిస్టు దగ్గరికి పంపిస్తేనో అనుకున్నాం. కాని కుక్కలకి సైకియాట్రిస్టు ఉండడుట. తరవాతరవాత అదసలు గదిలోంచి బైటికి రావడం మానేసింది. మేమెవరమైనా వెళ్తే మావైపు అతి జాలిగా కళ్ళనీళ్ళతోచూసి మళ్ళీ పడుకునేది. మావారు ఆఫీసులో కూర్చుంటున్నారేకాని కాయితం కదలడంలేదు. రోజూ రెండో, మూడో గాజుగ్లాసులో, యాష్ట్రేలో, మేగజైన్లో ఏవో ఒకటి ఎగిరిపోతున్నాయి. మా ఇంటికి కొత్తగా ఎవరేనావస్తే "పాపం వీళ్ళింట్లో పదిమంది ఒక్కసారి చచ్చిపోయేరు కాబో"లను కుండేటంత భయంకరంగా తయారైంది పరిస్థితి. ఇటు కుక్క అటు మావారు ఇద్దరూదక్కరేమోనని భయం పట్టుకుంది నాకు. అంచేత ఇంక ఆవేళ కుక్క ఏదైనా తింటేకాని మేమెవ్వరం మంచినీళ్ళుకూడా ముట్టకూడదని నిర్ణయించుకుని దాన్ని బతిమాలేం. భయపెట్టాం. ముద్దుపెట్టుకున్నాం. మా చిన్ని దాన్ని కావలించుకొని ఏడ్చేశాడు. అయినా దానిలో ఏమార్పూ లేదు ఒక్క కడుపు కరిగిపోయే చూపుతప్ప. మా బాధ, కుక్కబాధ చూసిన మావారు ఏవనుకున్నారో ఏమో "మీరంతా వెళ్ళండి. నేను దాన్ని అన్నానికి తీసుకొస్తాను" అన్నారు అతి సీరియస్‌గా.

మేమందరం అతి ఆతృతగా బైట నిల్చున్నాం. ఒక అరగంట గడిచింది. లోపలనుండి మావారూ, కుక్కమాటలు సన్నగా వినిపిస్తున్నాయి. కానీ మాకేవీ అర్థంకాలేదు.

ముప్పైఒకటో నిమిషంలో తలుపు భళ్ళున తెరుచుకుంది. నోట్లో సిగరెట్టు కాలుస్తూ మావారు వచ్చేరు. మా కుక్క అతని మొహంలో మొహంపెట్టి సిగరెట్టు పొగపీలుస్తూ మొహం అంతా నాకేస్తోంది. కఠోరతపస్సు తరవాత భగవంతుడు ప్రత్యక్షమైతే ఉన్న వెలుగుంది దాని మొహంలో. అంత నీరసం ఏమైపోయిందో చెంగున గెంతివెళ్ళి అన్నం తినేసింది.

"ఏవిటో, పిచ్చిముండ. దానికోసం కాల్చాలిసొచ్చింది." అన్నారు మావారు వేదాంతికంగా సిగరెట్టువేపు చూస్తూ. ఆయన ఆఫీసుకి వెళ్ళేక మా చిన్నితో చెప్పిందట మా కుక్క. మావారు సిగరెట్లు మానేసి పడుతున్నబాధ అది చూడలేక, యజమాని అంత కష్టంలో ఉండే తను చూడలేక మంచంపట్టేసేనని, నిజానికి దానికి సిగరెట్లలో ఇంటరెస్టు లేదసలు!